

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉS ÁR:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Felelős szerkesztő:

ifj. Imrik József.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér soronként 40 fill.

Kéziratokat vissza nem adunk.

Férfiakra van szükség!

Férfiakra van szükség, férfiakra, akik a hazát jobban szeretik mint önmagukat. Férfiakra van szükség, akik komolyan és határozottan akarják az ország boldogulását, férfiakra van szükség, akiknek lelke tiszta, szive nemes és bátor s akiknek egyetlen vágyuk Magyarország dicsősége és haladása s egyetlen céljuk az erre való önzetlen és becsületes munkálkodás.

Esztenők óta csak marakodás és civakodás a magyar közélet. Párt párt ellen elkeseredett, kétségbeesett harccal küzd. Egyéni érdekek, személyes hiúságok, rosszakarat, gyűlölség és a szenvedély uralkodnak. Az ország pedig pusztul, a nép szegényedik s mert látja, hogy az ő érdekével semmit sem törődnek: még a hitét, a bizalmát is elveszti mindenkiben.

Hetvenmillió terhet zuditott a nyakunkba az obstrukció és a vasuti sztrájk. Mintha nem lenne elég magas az adónk, mintha könnyen keresnénk a kenyeret s mintha tej-méz folyna széles ez országban mindenfelé!

Hetvenmillióval több lesz az adónk 1905-ben! Kimondani is rettenetes! Pedig meg is kell azt nekünk fizetni, nekünk, akik csak éppen hogy élünk, csak éppen hogy vagyunk s akik, ha így tart, egy-két év alatt elpusztulunk!

És kérdezem: miért fizetjük ezt a borzalmas nagy, szédítően hatalmas új összeget? Üdvös törvények ára az talán, amik a jövőben majd segítenek rajtunk? Életrevaló reformok költsége, okos intézmények következménye az talán, amelyek mellett fejlődhetünk, gyarapodhatunk és gazdagodhatunk?

Oh nem! Esztelen lárma, üres locsogás, szégyenteljes botrányok és undorító duhajkodások eredménye ez csupán, amelyekből semmi hasznunk, de annál több kárunk s ezer bajunk és ezer veszedelmünk származik.

Esztenők óta semmit sem dolgozik a törvényhozás. Nem engedi az ellenzék. Nem engedi, mert hát a választóknak csak be kell bizonyítani valahára, hogy ki mennyit ér. Meg kell mutatni valahára, hogy micsoda nagy dolog az, ha valaki ellenzéki képviselő. Ha akarja: három eszten-

deig is beszél és akkor aztán mindenki hallgasson ám Magyarországon!

Utakat kellene építeni? Minek az, hisz többet ér, ha az ellenzék beszél! Iskolát kellene emelni? Minek az, hisz az ellenzék beszél! Könnyíteni kellene a terheken, reformálni kellene az adót, javítani kellene a közigazgatást, olcsóbbá tenni az igazságszolgáltatást, fejleszteni az ipart, gyámolítani a kereskedelmet: ugyan minek? Hisz az ellenzék beszél s pusztuljon bár az ország, legyen koldus a nép, menjen tönkre minden e hazában: nem szebbe az, nem több és nem jobb-e az, ha az ellenzék beszél? . . .

Hogy nyomorog a szegény ember!? Ej, hát mit tesz az? Vegye a kezébe az ellenzéki ujságot, olvassa és gyönyörködjék a magyar ellenzék rágalmaiban, botrányaiban és rombolásaiban s elfelejti a nyomorúságát. . .

Hogy nem dolgozik az iparos, hogy pang az üzlet s nincs pénz? Hát mit tesz az? Egy krajcár egy ellenzéki ujság s van abban annyi szónoklat, van abban annyi beszéd, hogy reggelire, ebédre, meg vacsorára is elég. Takar-

TÁRCA.

Pájer Antal.

1814—1881.

Irta: Tóth Kurucz János.

(Folytatás.)

Sok gyönyörű költeménye van legelső kötetében, az 1847-ben megjelent „Költemények”-ben is, de jóbarátja, Futó által 1854. évben kiadott „Villámok” című kötete kizárólag csak szerelmes versekből áll. 100 darab költemény van ebben oly tüzzel, oly hévvel megírva, hogy még a legflegmatikusabb karakter is fölbuzdul rajtok.

Futó e kötetet nagyságos Gömörly Pálné, szül. Szentmiklóssy Amália asszonynak, a művészet és irodalom hő pártfogónőjének ajánlja. Maga ír hozzá előszót is, melyben mindjárt az elején azt mondja: A „Villámok” homlokán levő névről azt mondá egykor a költők költője, Vörösmarty: „Hogy ily tehetség szebb jövőre ad igényt lyrai avatottabb írónknak; s ha nem csalódom, alatta egy tehetségdusabb költői szellem rejtőzik.”

E kötetét Pájer csak Futó unszolására adta ki, mert mint mondá nagyszerényen, „kiskoru születésével nem akar az ítélő, de itélni nem tudó irodalmi kontárok idétlen ócsárlása elé kiállani csufan, azért, hogy nevet hit-ány papíron csillogni lássa”; ő szerényen akart visszavonulni s az időre bízni azt, mi lélektörévéseinek egykor érdemlett babérrául csupán magasra törő lelkében nyilvánulhata. — Fiatal dalköltőnk szerénysége mellett a jobbvélemény borostyánfüzéréivel köríté homlokát; a közönség örömmel kezdé olvasni verseit, melyek az eredeti typut életkötörések, komoly busongások, költői magas fellendülések, a szerelem, a barátság, tulajdonában hiu ábrándozások megragadóbb pillanataiban oly híven megtarták.

— Mint tovább mondja Futó, — érdekes nevével 1847-ben találkozunk utoljára s a „Villámok” kiadásáig, 1854-ig hallgatott.

„Senki sem tudá, hogy egykori kedvelt csalóánya miért némul el olyan hosszasan.

— Mert szenvedett s fájdalmát elzártában egyedül és önmagával óhajtá csak megosztani . . . — Három négy év fölöttebb megváltoztatá a dalnokot kedélyében. A más-kor mindig vidor hangulatu férfit most mérsékelte életörömök csendjében, csupán meghitt

köreiben is csak rövid ideig és ritkán fordult meg; magányába siet, magát fájdalomainak átadandó; csalódás és lemondás lehet, mi oly mélabus alakba bírta öltöztetni jellemét. De úgy hisz m, halgatagsága, fájdalma csak nekünk lehet kedves, mert így szenvedéseiben lelkének hulló gyöngyeit, kedves dalait teremte meg számunkra, s miért ne? A költő lelkének fájdalmában, szívérenek apadó csöppjeivel adja át a világnak azt, mit tőle a sors megtagadott.”

Tehát csupán Futónak ez egykori előszava vet némi világot költőnk életére s ebből, meg költeményeiből ismerhetjük meg nagy lélekküzdelmeit.

A Villámokat ezzel kezdi:

„Mint terhes felhő, oly nehéz szívem.
Halomra tornyosult az érzelem.
Ki kell beszélnem, mi benne rejlik,
Mert vész borong e néma kebelben.
Kimondom, hogy hallhassa más. . .
Mig' el nem önt a felhőszakadás.”

„Rémes vihar jön, már ez rettenet,
Várak dőlnek le ily orkán alatt.
Vad szélvész ordít s mindent elteriet . . .
Nézzétek a villámot, mint szalad! . . .
Homályba vész a nap. . . lehull a holdvilág.
Imádkozunk. . . — elvész a világ. . .

mány hiján még az istállóban is fel lehet használni!

Hogy a külföldön nincs tekintélyünk, hogy szerződést egy hatalmas állam sem köt velünk szívesen, hogy lenéznek, kinevetnek, kikacagnak bennünket: mit tesz az? A mozdulatlan-ságra ítélt teremőrök gyáva elverését hősies bátorságnak kürtölik a filléres ujságok s lelkesedik a magyar, felvilággal utóljára a szemében a szenvedély tüze s az ámitó és izgató szavakra elfelejti, hogy a zsebe üres, a keze elszokott a munkától s hogy az aszszonya, meg a gyermekei napok óta éheznek . . .

Ausztria és a nemzetiségek? Csak meg kell nézni, mi lett Ausztriából az obstrukció óta! Ez az állam a biztos züllés útján haladt s igazán, alig lehetett volna már tőle félni. A „bécsi erőszak“, a „kamarilla“ immár csak üres ijesztgetés, tartalom nélküli frázis valának. Egy munkás, dolgos, hazafias és erős magyar parlament játszva gyűrte volna le őket. — Jött azonban az obstrukció. Jött a verekedés, a marakodás, a botrányok korszaka s Ausztria ismét talpra állott. Az ellenünk való gyűlölet, a botrányainkon való káröröm ismét életre kejtette, csatasorba állította. S a veszedelmet, ami már nem volt, újra szemközt találjuk.

A nemzetiségek? Ime, minden náción mozgolódik, minden náción ellenünk tör és ellenünk fegyverkezik, mert látja, hogy marjuk egymást, látja, hogy saját magunkat tesszük tönkre.

De mit bánja ezt az ellenzék? Hisz ő beszél; esztendő óta ámitja és rontja az országot a Duna-parti fényes palotában s ha elpusztulunk is, ha megsemmisülünk is; ő nem felelős érte! Szétküldi az országba ámitó lapjait, beköti velök a szegény magyar

szemét s élvezi azt a kétes dicsőséget, aminek az ára a siralom s a pusztulás . . .

Mert az következik: a siralom s a pusztulás. Hacsak férfiak nem leszünk mindnyájan! Hacsak öntudatra és önértetre nem ébredünk mind, ahányan vagyunk! Hacsak szét nem tépjük az ámitó fátyolt s józanul, komolyan nem mérlegeljük a helyzetet! . . .

Ha kell tovább is a teher, ha kell továbbra is a pusztulás, ha azt akarjuk, hogy veszendőbe menjen minden a hazában: ám álljunk az ellenzék mellé. Hadd tobzódjon az ország házában ezután is a tétlenség, hadd üssön ott továbbra is tanyát a duhajkodás s a romboló erőszak: hiszen kapunk érte fizetségül idegizgató, lelketbutító filléres ujságokat! S mi ezekhez képest a boldogságunk és a jövőnk?

De ha szeretjük a hazát becsületes magyar szívvvel, ha aggódunk a sorsán nemes és igaz magyar lélekkel s ha dolgozni akarunk a jövőért erős és munkás magyar karral, akkor gondolkozzunk s legyünk igazi férfiak!

Azokra van most szükség!

Megint üzentek . . . A magyar nemzet géniusza, a magyar nemzet fenséges és dicsőséges géniusza üzent. Azt üzent, hogy elfogyott a regimentje.

Férfiakra van szükség! Erős, bátor és nemes érzésű hazafiakra. Akik megvédik, megoltalmazzák, megőrzik s talán örökre megmentik a hazát. Akik dolgozni akarnak s letiporják a gyáva erőszakot. Akik boldogságot és haladást akarnak, nem fecsegést, nem lármát és nem civakodást.

A munka zászlaja alá sorakozzatok tehát, jász testvéreim. A haza

üdvét nézzétek, ne a romboló ellenzékeskedést s ne a filléres ujságokat!

Férfiakra van szükség: férfiak legyetek s a munka zászlaját lobogtató igaz férfiakra szavazzatok!

ifj. Imrik József.

Választások.

Közeleg a választások napja. Még másfél hét és aztán vége a korteskedésnek. Annál jobban igyekszik kihasználni minden párt a maga javára az időt. Már lengenek a zászlók. Piros és fehér tollas kalpagokat látni az utcán, faragaszok tarkálanak a házak falán s választó, nem választó egyébbel nem foglalkozik, mint politikával.

A pártok vezető férfiai lázasan dolgoznak, a korteseknek se éjjelük, se nappaluk s ha valakinek voksa van, aligha elhagyatott ember az ma Magyarországon. Számon tartják minden pártnál s tizszer is felkeresik egy nap, ha még nem határozott.

Az elmúlt hét különben az előkészületek hete volt. Pártszervezések, jelölések, egy-két programbeszéd: ez történt alatta. A jövő hét lesz az igazi munka ideje. Alatta majd tisztábban lát már a kortes s a szerint szabja meg a teendőket. — Január 26-án pedig választás.

Minket leginkább a jászsági kerületek érdekelnek s azért tudósításainkkal csak onnan szolgálunk.

Jászberényben még eddig Apponyi Albert grófnak nincs ellenjelöltje s így valószínű már, hogy nem is lesz. Egyhangulag fogják megválasztani.

A szolnoki kerületben Kiss Ernő dr. szabadelpárti és Nagy Emil dr. függetlenségi állanak egymással szemközt. Van ugyan még egy harmadik párt is, jelöltje Vasadi József nemzetközi szocialista, de azt tulságos komolyan venni nem lehet.

Hová tekintesz arra gyáva nép?
Hisz a természet békén mosolyog;
Szivem felett dühöng e szörnyű kép,
De hát ti most már (szomorú dolog!)
De hát ti most már az embert nem értitek;
Mint utca kő, minden sziv tompa és hideg.“

Mily hiven ecsetelik e strófák azt a háborgó kedélyvilágot, melyet nem értettek meg azok, kiknek csak két pitvarból áll szivük, kiket elzárkozottságban nem érhettek a napsugarak, kiknek szivébe még nem markolt bele a tenger vihara, mely csak azt a hajóst érheti, a ki fölszedett horgonnyal a sik tengerre merészkedik.

Paradox ez azoknak szemében!

Van egy lény, ki szenvedéseinek forrása, ki miatt beborult egének menykövei cikáznak feje körül s még is az tartja fenn benne a remény szivárványát:

„Nincs kedvem élni! Éltem egy borus táj,
Nagyon bevan borulva mindenütt.“

A mennykövek csak úgy hullnak le rája.
Pedig mind a legfájóbb sebre üt . . .
Mi lenne most, ha e táj bús határán
Te ott nem állsz, mint biztató szivárvány.“

* * *

„Hiába vártam, hogy szivem kihült,
Mindjobban szeretlek óh leány!
Ha végtelenbe nyulna életem
Szerelmem mindörökre nőne tán;
Tulnőné tán magát a végtelent;
S ez az: mi halhatatlanságot jelent.“

Láthatjuk e strófában a küzdést, melyet önmagával, szivével folytat s melyben ez utóbbi lesz a győztes.

Könnyen elképzelhető, hogy nyílt föllépése szerelmes verseivel sok visszatetszést szült pályatársai között, sokan nem tartották azt összeegyeztethetőnek állásával s ez ellenségei az áskálódások* és rágalmak fegyvereivel fordultak ellene, mikre ő még bátrabban és nyíltabban így szól:

„De mégis, hát hadd tudják meg, most ki- [mondom:]

Téged szeretlek, a föld angyalát!
Hadd szálljon rám eső gyanánt az átok,
Fejem fölött bős villámokkal át,
Jöhet villám, mely engem tán leít . . .
De lelkemen új kint már az se sűt.“

Már az 1847-ben kiadott költeményekben is így ír:

„A rossz világ egyre kürtölé szét
Legázolt szivem pusztá romjain:
Hogy nem heviti lelkem égi részét,
Mi áttör a nap égő lángjain,
Hogy ferde elvek életem rugója
És nincs e szivnek szent religiója.“

De ráborul rágalmuk szemfödele,
Kivitték a hir Szent Mihály-lován.
És eltemettek átkuk éjjelibe
S nem föld, de guny göröngye hullá rám.
És nyögtem és birkóztam a halállal,
Mint tetszhalott a kripta ajtajával.“

Sajáttermésű
kitűnő
hevesi

1903. évi

Ó RIZLING BOR

literenként 32 krj.

Kapható:
Imrik József fűszerüzletében
Jászapáti.

Kiss Ernő dr. ünnepélyes jelölő gyűlése f. hó 15-én délelőtt lesz Szolnokon. E gyűlésre a választó kerület összes községei küldöttéleg lesznek képviselve. Kiss Ernő a jelölés után azonnal elmondja programmbeszédét.

Nagy Emil dr., a másik jelölt, f. hó 11-én d. e. Besenyszögön, d. u. Sülyön, 13-án d. e. Alsószentgyörgyön, d. u. Jászládányon tartott programmbeszédet. Jászkisérre csak 16-án, hétfőn délelőtt megy. Pártja elég tekintélyes, de a Kiss Ernő megválasztása mégis bizonyos.

A szocialista jelölt, **Vasadi József**, csak egy helyen, Nagykörűben tartott programmbeszédet f. hó 14-én délután 1 órakor. Volt vagy 150 főnyi hallgatósága. Nem valami nagy hatást keltett. Azt hisszük, hogy igen kevés szavazatra számíthat.

A **Jászkárhalmi** kerületben **Lenk Sándor** jászkárhalmi földbirtokos, szabadelvű párti jelölt egyre nagyobb tért hódít. A héten beutazta kerületének csaknem minden községét. Volt Jászkárhalmán, ahol f. hó 8-án nagy lelkesedéssel jelölték, azután Jászapáti, Jásztelken, Alattyánon, Jászfelsőszentgyörgyön, Jászfényszaru, Pusztamonostoron és Jászárokszálláson. Mindenütt a legnagyobb szeretettel és a legőszintebb lelkesedéssel fogadták s tüntetően sorakoztak az ő sovinszta jász zászlója alá. A kisebb jász gazdák szinte egyértelműen mellé állanak, mert nyomasztó helyzetük javítását egyedül és joggal tőle várják. Az intelligencia is összefogott és erősen támogatja férfiat, nyílt és bátor programjáért. Pártja napról-napra növekszik, az egész kerületben valóságos lelkesedés érette, úgy hogy egyes községekben már az ellenpártiak embere is alig maradt. Programmbeszédjét f. hó 15-én Jászárokszálláson s a többi községekben csak a jövő héten fogja megtartani.

A másik jelölt, **Okolicsányi László dr.**, szintén beutazta már a kerületet. Jákóhálmán és Arokszálláson programmbeszédet is tartott. Jászapátiira valószínűleg f. hó 14-én este érkezik, de programját f. hó 15-én, vasárnap délelőtt 11 órakor okvetetlenül el fogja mondani vagy a piactéren, vagy — ha rossz idő lesz — az iparoskör nagytermében. Pártja egyre fogyóban van. Bukása feltétlenül bizonyos.

Itt említjük meg, hogy a vármegyei törvényhatósági bizottság f. hó 14-én d. e. 11 órakor Szolnokon közgyűlést tartott, melyen a házfelosztásról szóló legfelsőbb kéziratot s a belügyminiszternek a választásokra vonatkozó rendeleteit olvasták fel. A közgyűlés a leiratokat tisztelettel tudomásul vette.

A központi választmány f. hó 15-én d. u. tart ülést, melyen a megyebeli kerületekre nézve a választás napját megállapítja, a választási elnököket s a helyettes elnököket kinevezi, szóval minden irányban véglegesen intézkedik.

H I R E K.

Pásztorjáték. A helybeli tanítótestület szépen sikerül *pásztorjátékot* rendezett az elemi iskola leány- és fiú növendékeinek közreműködésével f. hó 7-én, szombaton este, az iparoskör nagytermében. A kis gyermekek ügyes, értelmes játéka; szép, fényes ruhái s a poétikus bibliai tárgy: nagyon tetszettek. Nagy volt a siker, dicséretére azoknak a derék férfiaknak, akik a betanítás és rendezés nehéz munkáját végezték már hosszú idő óta. Valamennyi szereplőt meg kellene neveznünk tulajdonképpen, de helyünk nincs arra most. Így hát csak azokat emeljük ki, akik igazán feltűnően jól játszottak. Ilyenek voltak a kislányok közül **Horváth Ilonka**, **Szűz Mária** szerepében, utána mindjárt **Szlávik Mariska** és **Koczka Jozefa** a két női főszerepben s végül a kedves három angyal: **Radován Margit**, **Koczka Ilonka** és **Dzurik Ilonka**. A fiúk közül kitűnően játszott **Heródes: Friedvalszky János** és egy pásztor szerepében **Kriván Oszkár**.

A darabot **Czékus Andor** és **Hammer Ferenc** helybeli tanítók írták s annak lendületes, sok helyütt az irodalmi nivót is elérő pompás nyelvezete feltűnést keltett. A versket **Réffy Károly** szintén helybeli tanító zenésítette meg az ő nagy tudásával és elsőrangú zenei képzettségével.

A betanítás nehéz munkáját **Fekcs Sándor** végezte. Telt ház volt s kezdettől végig folyton zugott a taps.

Baleset. **Balog Ferenc** jászkiséri gazdaember a napokban kün járt a tanyáján a kocsiával. Visszafelé jövet lovai valamitől megijedtek s az utról az árokba rántották a kocsit. A kocsit felfordult s **Balog Ferenc** oly szerencsétlenül esett le róla, hogy vállizülete kificamadott. A baleset után azonnal elhivaták hozzá **Büchler Pál dr.** járási orvost Jászapáti, aki a vállat szerencsésen helyre tette s így a baleset valószínűleg nem jár komolyabb következményekkel.

Talált kutya. Jászapáti a napokban egy szépen fejlett, fekete szőrű, sárgalábú, 3—4 éves rattler-foxterrier keverék kutyát találtak. Tulajdonosa e lapok szerkesztőségében bővebb felvilágosítást nyer róla.

Nyugoti fajmarhák a vármegyében. Mint már ezelőtt vagy két héttel jeleztük, az összes illetékes tényezők hozzájárultak ahhoz, hogy vármegyénk községeiben a nyugati fajú szarvasmarhák tenyésztési célokra alkalmaztassanak. A napokban megjelent erre vonatkozólag a hivatalos közlemény is, mely többek közt így szól: A törvényhatósági bizottság a megváltozott gazdasági viszonyokra való tekintettel, mert a megye gazdaközösségénél mind nagyobb mérvet ölt a törekvés, hogy a magyar fajú szarvasmarha tenyésztése helyett a piros-tarka szarvasmarha tenyésztésére térjen át s mert a nyugati fajú tehének létszáma az egyes községekben nagyban felülmúlja a magyarfajú tehének létszámát, — elérkezettnek látja az időt a mezőgazdasági szabályrendelet 18. §-ának következő módosítására:

„A megye területén köztenyésztésre magyar fajú piros-tarka hegyi fajta és borzderes hegyi fajta tenyészbikák használhatók.”

„Egy községben köztenyésztésre kizárólag csak egy fajtájú tenyészbika használható.”

„Szolnok, Karcag, Kisujszállás, Turkeve és Mezöturon s a tiszai felsőjárás területén kizárólag magyar fajú, Jászberény r. t. város és a jászvári felsőjárásban kizárólag piros-tarka hegyi fajta bika használható, — a vármegye többi községében pedig a megyei központi mezőgazdasági bizottság véleménye alapján a megyei alispán határozza meg a köztenyésztésre használható fajt.”

Rablók a tanyán. Vakmerő rablótámadásról ad hírt jászkiséri levelezőnk. F. hó 12-én délután 3 órakor két elszánt ember állított be a Mészáros Sándor kiséri gazdaember tanyájára, melyet most Hajdu János, szintén kiséri ember bérel. Mikor az udvarra értek, Hajdu elibük ment, a két idegen azonban revolvért rántott elő, a gazdára rohant s egy mázsa dohányt követelt tőle. Hajdu kiáltozni kezdett s mert hatalmas, erős ember, sokáig dulakodott a rablókkal. Ez idő alatt a szomszéd tanyán is értesültek a dologról és segítségére siettek Hajdu Jánosnak. Amint ezt a rablók látták, azonnal megfutottak. Még aznap este a

határkerülők elfogták őket s azóta az ügyészség fogházában ülnek.

Mulatságok. A *Jászládányi daloskör* felerészben saját pénztára, felerészben pedig a *tanító segélyalap* javára f. évi január hó 17-én (kedden), a jászládányi ipartestület nagytermében hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendez. A hangversenyen a dalkör énekszámain kívül Vad Irma és Polnik Olga kisasszonyok szavalni, Tráblík Erzsike és Vikoukál Vilma kisasszonyok énekelni, Csánki Kálmánné urnó cimbalmozni, Skopecz Béláné urnó és Csima Emil ur zongorázni s végül Bornemisza Jenő ur monológot előadni fognak. Belépődíj: személyenkint 1 K. 60 fill; családjegy 4 korona, kezdete este 7 órakor.

Ugyancsak a jövő héten a *Jászkiséri ipartestület* is táncmulatságot rendez, melynek napját azonban eddig még nem állapították meg.

Mindkét mulatság iránt nagy érdeklődés mutatkozik a közönség körében.

Nyílt-tér. *)

Nyilatkozat.

Folyó hó 8-án e helyütt „Hitközségi tisztujítás Jászkiséren” című rovatra nézve megjegyzem, hogy nem volt ugyan szándékom arra érdemlegesen válaszolni, de a nagyközönségnek vélek és akarok szolgálatot tenni, ha annak íróját az ő egyéni valójában bemutatom.

Mindenek előtt megjegyzem, hogy közleménye az első betűtől az utolsóig nem felel meg a tényeknek. A tisztujításon az elnök csak arra kérte a közgyűlést, hogy a hitközség belbékéjének érdekében olyan tisztikart válasszon, kik egymással összeférnek, kik egymással nem torzsalkodnak; a közgyűlés tehát nem tehetett mást, mint Taubner Mihályt — mint összeférhetlen és torzsalkodó természetű embert — be nem választani. Ezen fáradoztam én a hitközség belbékéjének érdekében és ilyen kötelességet teljesített derék hitközségünk nagy többsége.

Taubner Mihályt azt kürtölte, hogy 17 szavazata van és megmutatja, hogy az elnököt kibuktatja; a hitközség értelmisége tömörülven, őt és pártját buktatta ki.

Az igazság érdekében megkivánom jegyezni, hogy a tisztikar megválasztása kor-elnök jelenlétében és általa elfogadott kijelentéssel — alapszabályaink értelmében — folyt le.

Választás utáni napon azt hallottam, hogy Taubner Mihályt fel akarja dálni a hitközség belbékéjét; én őt fölkerestem és csillapítani kísérlettem meg, de miután ennek felfogásához bizonyos értelmiség szükséges, ő engem félremagyarázott, megvádolt. Én tehát a nagyközönség elbírálására bízom ezen eljárásom megítélését. Ennyit az igazság érdekében és a közönség felvilágosításául.

Mellékesen megjegyzem, hogy a sorsnak különös satyrája az, hogy Taubner Mihályt nyílttéri közleménye után feltűnő nagy betűkkel ez a három szó van nyomtatva: „szamar egyén boszuja.”

Egyben az ügyet részemről befejezettek nyilvánítom és Taubner Mihályval semmi-fele polemiba nem bocsátkozom.

Jászkisér, 1905. évi január hó 13.

Dr. Karczag Vilmos.

Alulírottak, fenti közleményhez még annyit jegyzünk meg, hogy annak szövegével, minden betűjével egyetértenek és bízunk mi is erősen abban, hogy igenis: „van még felettes hatóság, a ki holmi apró izgága ember csacsogásait és erőszakoskodását nem veszi figyelembe.”

Jászkisér, 1905. évi január hó 13.

Steinberger Salamon,
Szóllós Ármin.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Mindenféle nyomdai munkákat, különösen mindennemű meghívókat, eljegyzési és esküvői jelentéseket és névjegyeket

a legszebb kivitelben és a legolcsóbb árért készít

id. Imrik József
nyomdatulajdonos.

Egy jó házból való fiu nyomdásztanulónak felvétetik.

1905. évre szóló

naptárak

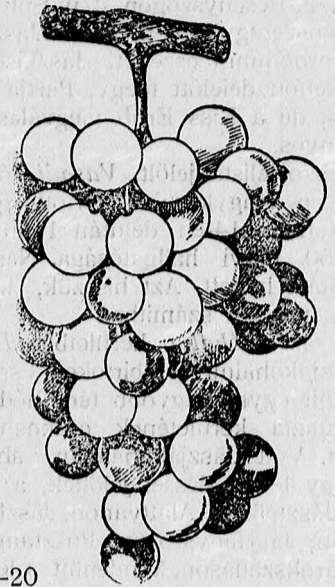
valamint

Imakönyvek a legszebb kivitelben beszerezhetők

Galamb Zoltán
könyvkötőnél
Jászapátin.

„Milleniumtelep“ Nagyősz

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

9—20

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélyvel és állami felügyelet mellett létesült.

Egy jó házból való fiu
tanulónak felvétetik

Molnár János

fűszer- és csemegeüzletében
Jászapátin (Piac-tér.)

Igyunk Szántói savanyúvizet!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy a Szántói viz kizárólagos eladását a helyi piac részére megnyertem s e minden tekintetben kiváló savanyúvizet az alábbi rendkívül jutányos áron hozom forgalomba.

A Szántói természetes savanyú forrásvíz különösen a gyomor rendetlen működésénél van javasolva, de mint élvezeti ital, borral is rendkívül kellemes üdítő hatása s hivatva van arra, hogy minden más savanyúvizet kiszorítson a forgalomból.

árak: $7\frac{1}{10}$ literes üveg 30 fillér.
 $1\frac{3}{10}$ " " " 48 "

5 üveg vételénél üvegenként 2 fillér engedmény.

Az üres üvegek — a $7\frac{1}{10}$ -es 6, az $1\frac{3}{10}$ -es 8 fillérért vétetnek vissza.

Kiváló tisztelettel
Imrik József
fűszerkereskedő.

Minden üvegtől 1 fillér hazafias célra.

Minden üvegtől 1 fillér hazafias célra.

Igyunk Szántói savanyúvizet!